

◆ Exposicions interactives al Centre Cultural Barradas i al Museu Per què sonen els instruments i com treballa l'artista plàstic

ROSA SALGUERO

El Centre Cultural Barradas i el Museu presenten dues exposicions interactives per acostar l'art als més profans en la matèria. La primera, al Barradas, del 20 de febrer al 20 de març i sota el títol *Per què sona?*, persegueix descobrir com es produeixen els sons en els instruments musicals mecànics. La mostra, produïda pel Museu de la Música de Barcelona, coincidirà a més amb audicions musicals comentades i escenificades adreçades a les escoles de la ciutat.

La segona exposició, a la sala Alexandre Cirici del Museu, proposa a l'espectador, fins al 16 de març, una experiència plàstica a partir del nostre patrimoni cultural. El professor de dibuix i artista, Antonio Hervás, reinterpretarà davant el públic diferents peces artístiques del patrimoni històric de la ciutat. Els espectadors participaran així dels dubtes de l'artista i del procés de creació. Hervás exposarà també part de la seva obra escultòrica i pictòrica.

Manipular instruments
per entendre els sons

El Barradas acollirà un conjunt de vint-i-cinc instruments musicals i maquetes que el públic podrà manipular per entendre les lleis que fixen la producció dels sons de cadascuna de les famílies instrumen-

Música i pintura centren les mostres que es poden veure al Barradas i a la sala Alexandre Cirici

tals. Aquestes eines estan acompanyades de textos explicatius. La mostra es completa amb l'exposició de peces que il·lustren les diferents característiques acústiques experimentades i que formen part del fons patrimonial del Museu de la Música. Aquests instruments es divideixen en idiòfons i membranòfons –com les castanyoles o les

marques–, cordòfons –com la mandolina o el violí– i aeròfons –com el clarinet.

Antonio Hervás interpreta part del nostre patrimoni

L'artista Antonio Hervás ha seleccionat peces del patrimoni artísticohistòric del Museu per rea-

litzar una lectura personal. El públic podrà participar del procés de reelaboració de les obres que adquiriran una nova dimensió. A més, l'artista, nascut a Jaén però resident a Gavà des de fa més de deu anys, exposarà part de la seva obra pictòrica i escultòrica caracteritzada, principalment, per evocar paisatges màgics i onírics.

Maruja Torres

Maruja Torres
y Paco Candel
presentan sus
nuevos libros

VICENÇ RUIZ

El Centre Cultural Barradas ha acogido durante este mes de febrero la presentación de los últimos libros escritos Maruja Torres y Paco Candel. La primera novela de la periodista barcelonesa, habitual colaboradora de *El País*, lleva por título *Un calor tan cercano* y refleja recuerdos de su infancia. Según palabras de la propia Maruja Torres, "*Un calor tan cercano* no es una novela autobiográfica, sino 'deseobiográfica', y sus personajes, que no existieron, hoy me parecen más reales que aquellos a quienes realmente conocí".

El libro *Memòries d'un burgès i d'un proletari*, escrit per Paco Candel y Enric Vila, fue presentado por Jaume Botey. La novela es un retrato de la Catalunya contemporánea desde dos visiones antagónicas.

Trainspotting, una crònica de denúncia social en versió teatral al Joventut

R. S.

Trainspotting, traduïda i dirigida per Eduardo Fuentes, amb Nacho Novo, Roberto Cairo, Antonio Gallego i Alexandra Fierro en el repartiment d'actors, es representarà al Teatre Joventut del 19 de febrer al 2 de març. L'obra va néixer com una novel·la de denúncia social amb la droga com a protagonista, escrita per Irvine Welsh. Després va ser portada al teatre sota l'adaptació de Harry Gibson i més tard al cinema amb la direcció de Danny Boyle. Ara es presenta als escenaris espanyols amb una versió feta a la mida del jovent autòcton, amb els seus noms, els seus barris, el seu argot del carrer, el seu sentit de l'humor i les seves pors.

Trainspotting pretén ser una dura crítica a la societat d'avui, una denúncia de la intolerància, on les drogues es fan servir com a resposta a la incomprensió i a la hipocresia i com a forma d'enfrontar-

se als problemes. Malgrat tot "no es tracta d'una apologia a les drogues, sinó tot el contrari", segons diu el seu director qui recorda les paraules d'un dels ionquis protagonistes, "si la proves, fes que la primera vegada sigui també l'última". Eduardo Fuentes ha considerat aquest text tot un repte ja que l'adaptació teatral de Harry Gibson, plena de mots malsonants propis del lleguatge del carrer, "és una síntesi que extreu la part més crua de l'obra literària" i per tant "només és apta per actors experimentats capaços de combinar situacions descarnades amb un sentit de l'humor del més corrosiu que he llegit mai en el teatre", conclou.

La lluita de quatre joves
addictes a les drogues

Els fets transcorreixen en unes vies ferroviàries mortes. Quatre joves, Marco (Nacho Novo), Toni (Roberto Cairo), Franco (Antonio

Els joves són els protagonistes d'aquesta crítica social

Gallego) i Alicia (Alexandra Fierro), tots ells addictes a l'heroïna, expliquen les seves experiències amb la droga, la seva lluita per sortir-ne i de passada es transformen en altres vuit personatges.

El mot *trainspotting* no apareix

a cap diccionari. Tot i això, amb ell es designa un joc que consisteix en comptar trens, el tren del 'cavall' en sentit figurat, però també identifica en *slang* les marques de les xeringues a les venes. Fuentes va optar per conservar el seu títol

original, "no només per resultar intraduable –diu–, sinó perquè es tracta en aquests moments d'un fenomen d'expansió mundial, una moda?, un negoci?, un moviment ideològic?...". La versió 'a l'espanyola' va ser estrenada a Madrid.